

פרות ונצנים [לעולם] לעולמים, ומשום כך ויאבק איש, שבא באותו אבק ורכב עליו כדי לקטרג ליצקב.

עד עלות השחר, שנעבר שלטונו והתחלף. וכך הוא לעתיד לבא, משום שהגלות עכשו דומה ללילה, והיא לילה, ושולט אותו אבק על ישראל והם שוכבים לעפר [אחר], עד שיעלה האור ויאיר היום, ואז ישלטו ישראל, ולהם תנתן המלכות, שהם קדושים עליונים, כמו שנאמר (דניאל 1) ומלכות ושלטון ונגלה שמולכת תחת כל השמים תנתן לעם קדושים עליונים. מלכותו מלכות עולם, וכל השליטים לו יעברו וישמעו.

ויאמר שלחני פי עליה השחר ויאמר לא אשלחך פי אם ברכתני. רבי יהודה פתח ואמר, (שיר 1) מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה פנדגלות. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל מי זאת הנשקפה, אלין אינון ישראל בזמנא דקדשא בריה הוא יוקים לון ויפיק לון מן גלותא. כדין יפתח לון פתחא דנהורא (דחיי) דיקי זעיר. ולבתר פתחא אחרינא דאיהו רב מיניה, עד דקדשא בריה הוא יפתח לון תרעין עלאין פתיחין לארבע רוחי עלמא.

וכן פל מה שעשה הקדוש ברוך הוא לישראל ולצדיקים שבהם, כך כלם ולא בזמן אחד. לאדם שנתן בחשך ודיורו היה תמיד בחשך, פשיצו להאיר לו, צריכים לפתח לו אור קטן פעין המחט, ואחר כך גדול ממנו, וכך בכל פעם עד שיאירו לו כל האור כראוי.

כך הם ישראל, כמו שנאמר (שמות כג) מעט מעט אגרשנו

ורכיב עליה, בגין לקטרגא ליה ליצקב. עד עלות השחר, דאתעבר שולטנותיה ואתחלף. וכך הוא לזמנא דאתי, בגין דגלותא השתא כליליא דמיא, ואיהו ליליא. ושלטא ההוא אבק על ישראל ואינון שכיבי לעפרא (אחר), עד דיסתלק נהורא ויתנהר ימא. וכדין ישלטון ישראל ולהון יתיהיב מלכותא דאינון קדישי עליונים. כמה דאת אמר, (דניאל 2) ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכות תחות פל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונים מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא ליה יפלהון וישתמעון:

ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך פי אם ברכתני. רבי יהודה פתח ואמר, (שיר השירים 1) מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה פנדגלות. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל מי זאת הנשקפה, אלין אינון ישראל בזמנא דקדשא בריה הוא יוקים לון ויפיק לון מן גלותא. כדין יפתח לון פתחא דנהורא (דחיי) דיקי זעיר. ולבתר פתחא אחרינא דאיהו רב מיניה, עד דקדשא בריה הוא יפתח לון תרעין עלאין פתיחין לארבע רוחי עלמא.

וכן פל מה דעביד קדשא בריה הוא לישראל ולצדיקיא די בהו, הכי כלהו ולא בזמנא חדא. לבר נש דאתיהיב בחשוכא ודיוריה הוה בחשוכא תדיר, פד יבעון לאנהרא ליה, בעיין לאפתחא ליה נהורא זעירתא כעינא דמחטא, ולבתר רב מגייה, וכדין בכל זמנא עד דינהרון ליה כל נהורא כדקא יאות.

כך אינון ישראל כמה דאת אמר, (שמות כג) מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר

תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמֵאן דְּאִתֵּי אֲסוּתָא לָאו אִיהוּ בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, אֲלֵא זְעִיר זְעִיר עַד דִּיתְתַּקַּף. אֲבָל לְעֵשׂוּ לָאו הָכִי, אֲלֵא בְּזַמְנָא חֲדָא נְהִיר לִיה וְאִתְאַבִּיד מִנִּיה זְעִיר זְעִיר. (וְלִזְמַנָּא דְּאִתֵּי לְאוֹמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת (ישעיה מב) י" כגבור יצא) עַד דִּיתְתַּקְפוּן יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁיִצוּן (וישבו) לִיה מִפְּלֵא, מַעְלָמָא דִּין וּמַעְלָמָא דְּאִתֵּי. וּבְגִין דְּנְהִיר בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, הָוֵה לִיה שְׁצִיאוֹ מִפְּלֵא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל נְהוּרָא דְּלְהוֹן זְעִיר זְעִיר, עַד דִּיתְתַּקְפוּן וַיִּנְהִיר לוֹן קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמִין.

וּבְרָא שְׂאֵלֵי לוֹן וְאִמְרֵי מִי זֹאת הַנְּשַׁקְפָה כְּמוֹ שְׁחַר, אִיהוּ קִדְרוּתָא דְּצַפְרָא, וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא דְּקִיק. וּלְבַתֵּר יָפָה כְּלַבְנָה, בְּגִין דְּסִיחָרָא נְהוּרָא דִּילָהּ נְהִיר יִתִּיר מִשְׁחַר. וּלְבַתֵּר בְּרָה כַחְמָה, בְּגִין דְּנְהוּרִיָּה תְּקִיף וְנְהִיר יִתִּיר מִסִּיחָרָא. וּלְבַתֵּר אֵימָה כְּנַדְגָלוֹת, תְּקִיפָא בְּנְהוּרָא תְּקִיף כְּדָקָא יְאוּת.

תָּא חֲזִי, בְּעוֹד דְּאִתְחַשְׁף יִמְמָא וְאִתְפַּסְיָא נְהוּרָא וְאִתֵּי צַפְרָא, יִתְנַהִיר בְּקִדְמִיתָא זְעִיר זְעִיר עַד דִּיתְרַבֵּי נְהוּרָא כְּדָקָא יְאוּת. דְּהָא כִּיּוֹן דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר לְאַנְהָרָא לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, יִתְנַהִיר בְּקִדְמִיתָא כְּמוֹ שְׁחַר דְּאִתֵּי אוּכְמָא. וּלְבַתֵּר יָפָה כְּלַבְנָה, וּלְבַתֵּר בְּרָה כַחְמָה. וּלְבַתֵּר אֵימָה כְּנַדְגָלוֹת כְּמָה דְּאִתְמַר. (דף קע ע"ב)

וְתָא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּאִסְתְּלִיק צַפְרָא, דְּהָא לָא כְּתִיב כִּי בָא הַשְּׁחַר אֲלֵא כִי עָלָה, דְּהָא בְּזַמְנָא כִי בָא הַשְּׁחַר, כְּדִין אִתְתַּקַּף הֵהוּא מִמְנָא וְאִפִּישׁ לִיה לִיעֶקֶב. בְּגִין דְּהֵהוּא מִמְנָא אִפִּישׁ לִיעֶקֶב לְמִיָּהב תְּקִיפוֹ לְאִתְתַּקְפָּא לְעֵשׂוֹ.

וְכַד סְלִיק הֵהוּא אוּכְמָא דְּשְׁחַר וְאִתְחֲזִי אִתָּא וְנִרְאָה, בָּא הָאוֹר וְהִתְחַזַּק יַעֲקֹב,

מִפְּנִיךְ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמֵי שְׁהוּא בָּא לְהַרְפָּא, אִינוּ בְּשַׁעָה אַחַת, אֲלֵא מְעַט מְעַט עַד שְׁיִתְחַזַּק. אֲבָל לְעֵשׂוּ לָאו כֶּף, אֲלֵא בְּפַעַם אַחַת מְאִיר לוֹ, וְנִאֲבָד מִמְּנוּ מְעַט מְעַט (וְלִתְיָד לְבֵא לְאִמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זְרָה (ישעיה מב) ה' כגבור יצא) עַד שְׁיִתְחַזְּקוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְדוּ (וישבו) אוֹתוֹ מִהַפֵּל, מִהַעוֹלָם הַזֶּה וּמִהַעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם שְׁמֵאִיר בְּשַׁעָה אַחַת, יִהְיֶה לוֹ הַשְּׁמָדָה מִהַפֵּל. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אוֹר שְׁלָהֶם מְעַט מְעַט, עַד שְׁיִתְחַזְּקוּ, וַיֵּאִיר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים.

וּבְרָא שְׂאֵלֵי לוֹן וְאִמְרֵי מִי זֹאת הַנְּשַׁקְפָה כְּמוֹ שְׁחַר, אִיהוּ קִדְרוּתָא דְּצַפְרָא, וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא דְּקִיק. וּלְבַתֵּר יָפָה כְּלַבְנָה, בְּגִין דְּסִיחָרָא נְהוּרָא דִּילָהּ נְהִיר יִתִּיר מִשְׁחַר. וּלְבַתֵּר בְּרָה כַחְמָה, בְּגִין דְּנְהוּרִיָּה תְּקִיף וְנְהִיר יִתִּיר מִסִּיחָרָא. וּלְבַתֵּר אֵימָה כְּנַדְגָלוֹת, תְּקִיפָא בְּנְהוּרָא תְּקִיף כְּדָקָא יְאוּת.

תָּא חֲזִי, בְּעוֹד דְּאִתְחַשְׁף יִמְמָא וְאִתְפַּסְיָא נְהוּרָא וְאִתֵּי צַפְרָא, יִתְנַהִיר בְּקִדְמִיתָא זְעִיר זְעִיר עַד דִּיתְרַבֵּי נְהוּרָא כְּדָקָא יְאוּת. דְּהָא כִּיּוֹן דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר לְאַנְהָרָא לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, יִתְנַהִיר בְּקִדְמִיתָא כְּמוֹ שְׁחַר דְּאִתֵּי אוּכְמָא. וּלְבַתֵּר יָפָה כְּלַבְנָה, וּלְבַתֵּר בְּרָה כַחְמָה. וּלְבַתֵּר אֵימָה כְּנַדְגָלוֹת כְּמָה דְּאִתְמַר. (דף קע ע"ב)

וְתָא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּאִסְתְּלִיק צַפְרָא, דְּהָא לָא כְּתִיב כִּי בָא הַשְּׁחַר אֲלֵא כִי עָלָה, דְּהָא בְּזַמְנָא כִי בָא הַשְּׁחַר, כְּדִין אִתְתַּקַּף הֵהוּא מִמְנָא וְאִפִּישׁ לִיה לִיעֶקֶב. בְּגִין דְּהֵהוּא מִמְנָא אִפִּישׁ לִיעֶקֶב לְמִיָּהב תְּקִיפוֹ לְאִתְתַּקְפָּא לְעֵשׂוֹ.

וְכַד סְלִיק הֵהוּא אוּכְמָא דְּשְׁחַר וְאִתְחֲזִי אִתָּא